

משנה עירובין פרק ט

Mishnah Eruvin, chapter 9

(1) All the roofs of a town constitute a single domain [and one may carry from one to the other, even though no *eruv* was made between any of the buildings], provided that no roof is ten handbreadths higher or lower than the neighbouring roof; these are the words of Rabbi Meir. [Rabbi Meir is

concerned that if it were permitted to carry even when the roofs are over ten handbreadths higher or lower from one another, a person, while standing in a public domain, may come to deposit something onto a pedestal which is ten handbreadths high and has an area of four handbreadths square, thereby transferring from a public to a private domain.] The Sages however say: Each roof is a separate domain [and carrying is prohibited from one to the other]. Rabbi Shimon says: Roofs, courtyards and *karpais* [i.e., an enclosure of less than two *bet se'ah* used for storage purposes (see above 2:3), since these areas have no defined use and are not used on a steady basis] are all equally regarded as one domain regarding carrying from one into the other, objects that were there when the Sabbath began, but not regarding objects that were in the house when the Sabbath began [even if he made an *eruv* and it was permissible for him to carry from his house into the courtyard on the Sabbath, still he may not now bring them into any of the aforementioned areas].

(2) If a large roof was adjacent to a smaller roof [and both roofs had fences or (*halachically* considered fences through *gud asik*, see Tosfot Yom Tov) around

רבנו עובדיה מברטנורא

א כל גגות העיר רשות אחת. ואע"פ שדירורים חלוקים למטה לשני בני אדם מכל מקום הגגות שאין תשמישן תדיר אין בהן חלוקת רשות, וכלים ששבתו בגג זה מותר להוציאן לזה: **ובלבד שלא יהא גג גבוה מחבירו עשרה.** דאם חלוק מהן בגובה עשרה אסור לטלטל ממנו לגגין. גזירה משום תל גבוה עשרה ורחב ארבעה ברשות הרבים דהוי רה"י דלא ליתי לכתף עליו: **כל אחד ואחד רשות לעצמו.** ואם לא ערבו דירויין של מטה אסור לטלטל מזה לזה: **ר' שמעון.** מיקל מכולן וקאמר גגות וחצרות וקרפיות שאינן יותר מבית סאתים הואיל וכולן אין תשמישן מיוחד ותדיר רשות אחת הן ומטלטלין מזה לזה בלא ערוב ואפילו היו הגגות גבוהות יותר מעשרה או נמוכות יותר מעשרה, דלית ליה לר' שמעון ערובי חצרות אלא משום כלי הבית: **לכלים ששבתו בתוכן.** כלים ששבתו באחת מהן מוציאים אותן מזה לזה: **אבל לא לכלים ששבתו בתוך הבית.** והביאן לחצר על ידי שעירבו בני החצר, אסור להוציאן מחצר זו לחצר אחרת אם לא עירבו שתי החצרות יחד. והלכה

them, however, where the large roof opened up into the smaller roof, the smaller roof was less than ten cubits wide (and was not fenced)] the use of the larger one is permitted [since the space opening up into the smaller roof is less than ten cubits and the wider roof is fenced on either side of the gap, therefore, it is viewed only as an

entrance and is considered properly enclosed on all four sides, separating it *halachically* from the small roof. As a result, the residents of the small roof do not restrict upon those of the larger roof] while use of the small one, is forbidden [since an entire side is completely open to the larger porch it is not considered separated from the larger roof; subsequently, the residents of the larger roof restrict upon the residents of the smaller roof unless an *eruv* was prepared (see preface to chapter 6)]. If the wall of a large courtyard fell into a small courtyard [so that the small courtyard is now fully opened into the larger courtyard], the use of the larger one is permitted but that of the smaller one is forbidden, [the larger one is permitted] because the gap is regarded as an entrance to the larger [courtyard]. If there was a breach in a wall between a courtyard and the public domain [wider than ten cubits, the area where the wall once stood now becomes part of the public domain (see Tosfot Yom Tov) and therefore], anyone who carries any object from that area into a private domain or from a private domain into it, is liable; these are the words of Rabbi Eliezer. The Sages however say: Whether a man carried an object from it into the public domain or from the public domain into it, he is exempt [from liability, however, it is prohibited] because it has the same status as a *karmelit* [— neither public nor private domain].

רבנו עובדיה מברטנורא

כר' שמעון: **ב הגדול מותר**. להוציא לו כלי בית שלמטה, ואין בני הקטן אוסרין עליו, דלגבי הגדול חזיבא סתימה, וכגון שאין הפרצה יותר מעשר. אבל קטן אסור להוציא לו כלי הבית, דבני גדול אסרי עליה שהרי נפרץ לו במלואו: **הגדולה מותרת**. בשביל הגיפופין שנשאר לו מכאן ומכאן הואי לה חך פרצה כפתת: **והקטנה אסורה**. שהרי נפרצה במלואה. ודוקא כשנפרצה קודם השבת, אבל אם נפרצה בשבת אפילו הקטנה מותרת, שכיון שהותרה למקצת שבת קודם שנפרצה הותרה לכולה שבת: **חצר שנפרצה לרשות הרבים**. שנפל הכותל הפונה לרשות הרבים במלואו או ביותר מעשר: **חייב**. דכרשות הרבים היא: **פטור**. אבל אסור, דלאו רשות הרבים היא אלא כרמלית. והלכה

הגדול מתר והקטן אסור. חצר גדולה שנפרצה לקטנה, הגדולה מתרת, והקטנה אסורה, מפני שהיא כפתחה של גדולה. חצר שנפרצה לרשות הרבים, המכניס מתוכה לרשות היחיד, או מרשות היחיד לתוכה, חיב, דברי רבי אליעזר. והכמים אומרים, מתוכה לרשות הרבים, או מרשות הרבים לתוכה, פטור, מפני שהיא ככרמלית:

(3) If a breach was made in two sides of a courtyard towards a public domain [i.e., a corner fence was breached, on the Sabbath] and so also, if a breach was made in two sides [i.e., a corner wall] of a house or if the [upper] cross-beam or side-post of an alley (see above 1:1) was removed, the residents are permitted their use for that Sabbath but forbidden on future

ג חצר שנפרצה לרשות הרבים משתי רוחותיה, וכן בית שנפרץ משתי רוחותיו, וכן מבוי שנשלל קורותיו או לחייו, מתרין באותה שבת ואסורין לעתיד לבוא, דברי רבי יהודה. רבי יוסי אומר, אם מתרין לאותה שבת, מתרין לעתיד לבוא. ואם אסורין לעתיד לבוא, אסורין לאותה שבת: ד הבונה עליה על גבי שני בתים, וכן גשרים המפלגים, מטלטלין תחתיהן בשבת, דברי

Sabbaths; these are the words of Rabbi Yehudah. Rabbi Yose says: If they are permitted their use on that Sabbath, they are also permitted on future Sabbaths and if they are forbidden on future Sabbaths, they are forbidden on that Sabbath [the rule that once an area was permitted during part of the Sabbath it maintains its status the entire Sabbath, is not applicable to collapsed partitions, and therefore, its use is forbidden on that Sabbath, as well].

(4) If one builds an upper story on top of two houses [situated on either side of a public domain, thus covering it] and so too, in the case of a bridge [which has foundation walls on either side of the bridge but] where one can travel beneath the bridge from one side to the other, the movement of objects under these on the Sabbath is permitted [the principle of *pi tikrah* — the edge of a roof is considered extended to the ground, is utilized, thereby, we view the area

רבנו עובדיה מברטנורא

כחכמים: ג משתי רוחותיה. מרוח אחת שתופסת שתי רוחותיה, כגון שנפרצה בקרן זווית, אפילו אין בפרצה עשר אמות, הכא בקרן זווית לא חשיב כפתח, דפתחא בקרן זווית לא עבדי אינשי. ופרצה ביותר מעשר אפילו מרוח אחת אוסרת: וכן בית שנפרץ משתי וכו'. שנפרץ בקרן זווית ונפל קצת מכותל זה וקצת מכותל זה ואין התקרה פרושה ומתוחה על מקום הפרצה, אבל אם התקרה פרושה על מקום הפרצה אין הפרצה אוסרת בבית דאמרינן פי תקרה יורד וסותם: מותרין לאותה שבת. הואיל והותר מקצתו: לעתיד לבא. לשבת הבאה: רבי יוסי אומר אם מותרין. כו'. כלומר בשם שאסורין לעתיד לבא כך אסורין לאותה שבת. והלכה כר' יוסי, ולא אמרינן הותרה מקצת שבת הותרה כולה אלא לענין עירוב, שדבר שהותר על ידי עירוב למקצת שבת, ונולד באותה שבת דבר שהיה ראוי שעל ידו יתבטל העירוב, אין העירוב בטל, שכיון שהותרה מקצת שבת הותרה כולה. אבל מקום שהיו בו מחיצות קודם השבת ונפרצו מחיצותיו בשבת לא אמרינן ביה הואיל והותרה מקצת שבת הותרה כולה: ד על גבי שני בתים. והם בשני צדי רשות הרבים: מטלטלין. תחת העליה, דפי תקרה מכאן ומכאן יורד וסותם: וכן גשרים המפולשים. ויש להם מחיצות מלמטה

halachically as having four partitions]; these are the words of Rabbi Yehudah. But the Sages forbid this [the principle of *pi tikra* cannot be used where the missing walls are opposite each other and people could walk straight through]. Furthermore, Rabbi Yehudah said: An *eruv* may be prepared for an alley that is a thoroughfare [since it has two walls it is not considered a public domain, Biblically, and therefore, the rules of *eruv* apply], but the Sages forbid this [two walls are not sufficient to remove the classification of a public domain].

רבנו עובדיה מברטנורא

בשני הצדדים: מערבין למבוי המפולש. הואיל ואיכא שתי מחיצות, דקסבר מבוי שיש לו שתי מחיצות מדאורייתא הוי רשות היחיד. ואין הלכה כרבי יהודה: